

Vedrørende Lovforslag L 220 Forslag til lov om anlæg af Lynetteholmen – Fejl i Kammeradvokatens notat

Kammeradvokaten giver i sit svar til Folketinget en glimrende beskrivelse af, hvad henholdsvis EU's Vandrammedirektiv, Habitatdirektiv, VVM-direktiv og Havstrategidirektiv bør indeholde af krav til vandområder; men når han kommer til sagen om Lynetteholm, bliver konklusionerne konforme og stort set ubrugelige.

Kammeradvokaten benytter ukritisk standardkonklusionerne fra VVM-redegørelserne, både i relation til EU's Vandrammedirektiv, Habitatdirektiv og VVM-direktiv. **Uanset hvilken parameter, der tales om, anses påvirkningen på omgivelserne at være enten "ubetydelig" eller "lille"**.

Hvor er alle de mange hundrede kritiske høringssvar og Juraprofessor Ellen Margrethe Basses velbegrundede kritik? ¹ Er borgerindflydelsen sluppet op, allerede inden Loven om Lynetteholm træder i kraft?

De konklusioner, der findes i VVM-materialet og lægges til grund for at anbefale tilladelse af projektet Lynetteholm, er ikke givet på basis af egentlige undersøgelser på stedet; men overvejende på basis af modelberegninger, hvor end ikke de faktorer, der kan skrues op og ned på i modellerne, kan tilgås af offentligheden.

Fælles for konklusionerne er, at de er så intetsigende, at de kunne være skrevet uden undersøgelser.

Lynetteholmprojektet ligger i Øresund midt i et netværk af lavvandede ålegræsenge og algebevoksede stenrev nord for en undersøisk højderyg, Drogden, der ligger på tværs af Øresund mellem København og Malmø. Det er et område, der går fra nord for Nordhavn til området omkring Trekroner til Saltholm, Peberholm, Amager og helt ned i Kalveboderne.

Dette område er, med sin relativt lave vanddybde og en saltholdighed på omkring 12 ‰, Øresunds frodigste og vigtigste spisekammer og opholdssted for fisk, fiskeyngel og mange mindre havdyr. Herfra spredes torskens æg til Østersøen. Den transport er fuldstændig afhængig af det salte bundvand fra Kattegat, fordi saltvand har en større bæreevne end både fersk- og brakvand. Det foregår lige her udenfor, så længe der vel at mærke er saltvands-gennemstrømning gennem Kongedybet; men den gennemstrømning er også truet af lukning, hvis Lynetteholm opføres.

Ålegræsenge og tangskove hører til de vigtigste klima- og kystbeskyttelser, der findes i øjeblikket. Det er her, den største CO₂-fangst og stabilisering af kulstof foregår, "det blå kulstof", kaldes det. Vandplanternes CO₂-fangst er større end CO₂-fangst i en skov på land, fordi den foregår hele året, se ².

¹ Kritiske høringssvar vedrørende VVM- og Lovforslag L 220 om anlæg af Lynetteholm, bl.a. fra Länsstyrelsen Skåne, DN, Juraprofessor Ellen Margrethe Basse, Havbiologiprofessor Dorte Krause Jensen, Østerbro Havnekomité. Hvidbog og høringssvar vedr. Lynetteholmen i forbindelse med anlægslov L220 – udarbejdet af Lynetteholm arbejdsgruppen. Brev fra Danmarks Naturfredningsforening vedr. anlægslov om Lynetteholm_Transportudvalget_10-03-2021.

² <https://videnskab.dk/naturvidenskab/vigtigt-og-overset-redskab-mod-global-opvarmning-havets-skove-indfanger-co2>

<https://citeseerx.ist.psu.edu/viewdoc/download?doi=10.1.1.454.7012&rep=rep1&type=pdf>

Hvor vi burde gøre alt for at give disse havskove de bedste vilkår, er ålegræsenge og tangskove omkring de danske kyster under hårdt pres, fordi der mange steder sker en overudnyttelse af den kystnære zone. De tåler ganske enkelt ikke slam og forhøjet koncentration af kvælstof i vandet, fordi slam og mikroskopiske fritsvævende alger dækker for sollysets nedtrængning, som ålegræs og de store alger på sten er fuldstændig afhængige af for at vokse.

Af disse årsager bør et langvarigt anlægsarbejde med påfyldning af jord i 30 år + i Øresund udenfor København undgås.

Hvis lovforslag L 220 om Lynetteholm på trods alligevel vedtages, gives der en blanco-check til By & Havn til at gøre, som det passer dem i 30-50 år. Alle indsigelser bliver forbudt, selv dem fra offentlige instanser og internationale konventioner. Det er kritiseret i adskillige høringssvar samt af Karen Margrethe Basse og tidligere borgmester i Gentofte Kommune, Hans Toft, der skrev i sit offentliggjorte høringssvar, at hvis det sker, får en snæver kreds af mennesker i By & Havn en enevældig magt i 30-50 år.

Hvem er interesseret i det?

Der skal dog under anlægsprocessen “undersøges, om der sker overskridelser af miljøkrav, og hvis det sker, skal der foretages kompenserende foranstaltninger”, skriver Kammeradvokaten; men hvem kan anmelde det, når ingen har tilladelse til det? Og hvordan man vil kompensere i åbent vand på anden måde end at stoppe projektet? Det er (naturligvis) ikke beskrevet.

Det vil være en uoprettelig natur-, miljø- og klimamæssig katastrofe, hvis dette område af Øresund ødelægges af et unyttigt jordprojekt, hvor jorden i stedet kunne bruges til at bygge diger tæt på land. Hvis skaden *er* sket, vil det, hvis det overhovedet er muligt, tage lang tid at genoprette vegetationen.

Anlæg af Lynetteholm er et mangeårigt projekt, der i anlægsperioden ikke kan undgå at påvirke nærområdet af ålegræsenge og tangskove negativt og ydermere vil nedsætte livskvaliteten for mange københavnere i 1-2 generationer.

Kammeradvokaten burde revidere sit notat og lytte til juraprofessor Ellen Margrethe Basse, Länsstyrelsen Skåne, havprofessor Dorte Krause Jensen, DN og grundigt læse Hvidbog og høringssvar vedr. Lynetteholmen i forbindelse med anlægslov L220 – udarbejdet af Lynetteholm arbejdsgruppen.

Kirsten Olrik

biolog, cand. scient., Ph.D.

Miljøbiologisk Laboratorium ApS

Henningsens Allé 2C

DK-2900 Hellerup, Danmark

+45 2814 6254

kirsten.olrik@k-olrik.dk